

CELEBRAR I PREGAR EN TEMPS D'EPIDÈMIA

Esquema fet a partir del subsidi de la Comissió Nacional de Litúrgia
(de la Conferència Episcopal Italiana)

CINQUÈ DIUMENGE DE QUARESMA
29 de març de 2020

Celebrar el Dia del Senyor en família

La difícil situació que estem vivint no ens permet participar en la Celebració eucarística del cinquè Diumenge de Quaresma.

Per això, proposem un esquema per a un moment de celebració per viure en família en comunió amb tota l'Església.

És bo escollir un lloc adequat a la casa per celebrar i pregar junts amb dignitat i recolliment. Quan sigui possible, es pot crear un petit «lloc de pregària» (cf. *Catecisme de l'Església Catòlica*, 2691) o fins i tot només un racó de la casa on posar la Bíblia oberta, la imatge del crucifix, una icona de la Mare de Déu, un ciri, per encendre'l en el moment oportú.

Cada família pot adaptar aquest esquema segons les seves possibilitats.

L'oració pot ser guiada per la mare (M) o el pare (M). Quan tots estan units en un lloc adequat de la casa, qui guia la pregària diu:

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) **Amén.**

(M) Déu Pare, que és beneït per sempre,
us concedeixi estar en comunió els uns amb els altres,
amb la força de l'Esperit, en Crist Jesús el nostre germà.

(T) **Que Déu sigui beneït per sempre.**

(M) Cada vegada és més a prop la Pasqua del Senyor, la nostra Pasqua.

Avui escoltarem la narració en la qual Jesús retorna Llätzer a la vida: és una pàgina plena d'emoció i dolor, però també il·luminada per l'acció del Senyor, que és la vida i el tornar a començar per a aquells que confien en ell. Fins i tot si aquests dies la nostra vida sembla sepultada i sembla que tot està esclafat per l'opressió de la por i per la pedra de la incertesa.

El Senyor ens crida cada dia a la vida i ens fa sortir fora de les tombes on hem tancat la nostra disponibilitat de confiar en Déu, la nostra capacitat d'esperar i la nostra voluntat d'estimar.

La nostra pregària, aquests dies, vol recollir el crit de tants germans i germanes que sofreixen i també vol ser una sincera invocació de perdó.

(M) Preguem junts amb el **Salm 130 (129)**:

(C1) Des de l'abisme us crido, Senyor.

Escolteu el meu clam.

Estigueu atent, escolteu

aquest clam que us suplica.

(C2) Si tinguéssiu en compte les culpes, Senyor,
qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte.

(C1) Confio en la paraula del Senyor,
la meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
més que els sentinelles el matí.

(C2) Que esperin el matí els sentinelles!
Israel espera el Senyor.
Perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.
És ell qui redimeix Israel
de totes les seves culpes.

(M) Oh Déu, que en el vostre Fill fet home
heu fet resplendir l'aurora de la salvació
per a la humanitat,
vós que sou l'amor infinit
no tingueu en compte les nostres culpes
i mostreu-nos el vostre perdó.
Per Crist, Senyor nostre.

(T) **Amén.**

LA VOSTRA PARAULA ÉS LLUM PER AL NOSTRE CAMÍ

De l'evangeli segons sant Joan (Jn 11,3-7.17.20-27.33b-45)

En aquell temps, les dues germanes de Llätzer enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt».

Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat».

Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea».

Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa.

Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu».

Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà».

Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia».

Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?».

Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món».

Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?».

Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor».

A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava».

Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llàtzer no morís?». Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa».

Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort». Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?».

Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat».

Havent dit això cridà fort: «Llàtzer, vine a fora!».

I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador.

Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar».

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

Paraula del Senyor.

(T) Glòria a vós, oh Crist.

Podem meditar el passatge evangèlic d'aquest diumenge amb el comentari que trobem a l'annex.

Després d'uns moments de silenci, proclamen junts la fe de l'Església, dient:

Crec en un Déu, Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra.

I en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre;
el qual fou concebut per obra de l'Esperit Sant,
nasqué de Maria Verge;
patí sota el poder de Ponç Pilat,
fou crucificat, mort i sepultat;
davallà als inferns,
ressuscità el tercer dia d'entre els morts;
se'n pujà al cel,
seu a la dreta de Déu, Pare totpoderós;
i d'allí ha de venir a judicar els vius i els morts.

Crec en l'Esperit Sant;
la santa Mare Església catòlica,
la comunió dels sants;
la remissió dels pecats;
la resurrecció de la carn;
la vida perdurable. Amén.

A VÓS ELEVEM LA NOSTRA PREGÀRIA

(M) El Senyor ens dona el seu Esperit i ens fa viure. Confiem-nos a ell amb tot el cor i presentem-li totes les nostres peticions i pregàries:

(L) En les nostres famílies i en tota l'Església:

(R) Doneu-nos la vida, Senyor!

(L) En els llocs on s'aprèn i s'adquireixen coneixements:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) En els llocs on es treballa amb gran esforç:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) En els llocs on es neix, es pateix i es mor:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) En els moments de por i de tristesa:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) En els moments de malaltia i de dolor:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) En l'hora de la nostra mort:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) Vós, que sou la nostra vida i la nostra resurrecció:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) Vós, que feu passar de la mort a la vida a qui escolta la vostra paraula:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(L) Vós, que al tercer dia vau ressuscitar d'entre els morts:

(R) **Doneu-nos la vida, Senyor!**

(M) Conscients del patiment de moltes persones en aquests moments, preguem encara:

(T) **Déu omnipotent i etern,**

ajuda en la fatiga, suport en la debilitat:

de vós totes les criatures reben força, existència i vida.

Venim per invocar la vostra misericòrdia

perquè avui encara coneixem la fragilitat de la condició humana

vivint l'experiència d'una nova epidèmia viral.

Us confiem els malalts i les seves famílies:

doneu la guarició als seus cossos, a les seves ments i als seus esperits.

Ajudeu tots els membres de la societat a dur a terme la seva tasca

i a enfortir l'esperit de solidaritat entre ells.

Sosteniu i conforteu el personal mèdic i sanitari en primera línia,

i tots els cuidadors, en el compliment del seu servei.

Vós que sou la font de tot bé,

beneïu abundantament la família humana,

allunyeu de nosaltres tot mal i doneu una fe ferma a tots els cristians.

Allibereu-nos de l'epidèmia que ens està colpint

perquè puguem tornar serenament a les nostres ocupacions habituals

i lloar-vos i donar-vos gràcies amb el cor renovat.

Us confiem i us adrecem la nostra súplica

perquè vós, oh Pare, sou l'autor de la vida,

i amb el vostre Fill, nostre Senyor Jesucrist,

en la unitat de l'Esperit Sant,

viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Maria, salut dels malalts, pregueu per nosaltres!

(M) «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat».

Aquestes són les paraules de la pregària de Jesús al Pare abans de tornar a cridar Llàtzer a la vida.

Són paraules plenes de confiança que sorgeixen de la profunda comunió entre el Pare i el Fill.

També nosaltres, units a Jesús, volem suplicar al Pare pel món sencer:

(T) Pare nostre...

(M) Pare etern, la vostra glòria és que l'home visqui;
vós que heu manifestat la vostra compassió
en el plor de Jesús pel seu amic Llàtzer,
mireu avui l'aflicció de l'Església que plora
i prega pels seus fills que han mort,
i amb la força del vostre Esperit crideu-los a la vida nova.
Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

(T) Amén.

INVOQUEM LA BENEDICCIÓ DEL PARE

(M) Concediu la vostra benedicció a la nostra família, oh Pare,
i concediu-nos de ser feliços en l'esperança,
forts en la tribulació,
perseverants en l'oració,
atents a les necessitats dels nostres germans,
i diligents en el camí de conversió
que estem recorrent en aquesta Quaresma.

Cadascú fa damunt seu el senyal de la creu, mentrestant el pare (o la mare) continua dient.

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) Amén.

Es pot concloure amb l'antífona mariana «Sota el vostre mantell».

**(T) Sota el vostre mantell ens emparem,
santa Mare de Déu;
escolteu les nostres pregàries
en tota necessitat
i aparteu-nos sempre dels perills.
Verge, gloriosa i beneïda!**

ANNEX Per meditar

Jesús plora. Com qualsevol home o dona davant la mort Jesús està trasbalsat, sobretot perquè és la mort d'un amic. Coneix la duresa de la mort, sap que la mort talla, separa, allunya. Però també coneix el cor dels homes que lluiten per creure en el poder de Déu, ell que no vol la mort de l'home sinó la seva vida (cf. Ezequiel 33,11). I aleshores el primer gest només pot ser trencador. Fa treure la llosa que tanca l'entrada de la tomba perquè aquesta pedra parla: és el signe de la separació entre el món dels vius i el regne dels morts. Eliminant aquest límit, Jesús revela el poder de Déu, que ressuscita els morts, comunica la vida i reanima l'esperança.

Només la pregària sincera, filial i confiada pot aconseguir l'impossible. I així, alçant els ulls al cel i posant-se com a Fill davant Déu, prega. És una pregària d'acció de gràcies, una pregària que reconeix tot el que Déu ja ha fet, però també és una pregària estesa a la fe dels deixebles: el fet que el Pare hagi escoltat el Fill és el signe màxim de la comunió entre ells. Essent així, ara Jesús, amb autoritat, pot cridar Llàtzer per inserir-lo en un projecte de vida infinita i suscitar la fe de molts jueus.

Llàtzer ja no pertany a la mort, les benes que lliguen les seves mans i els seus peus ja no li són necessàries, però ell també haurà d'esperar una altra resurrecció, la de Crist, quan el Fill de Déu farà caure la pedra del seu sepulcre perquè tot ésser humà pugui gaudir de la vida plena. Per sempre. La seva resurrecció serà el fonament de l'esperança segura de la resurrecció de cada home i cada dona.

L'escena de dolor que Jesús té davant els ulls a Betània és tràgicament actual. La fotografia de taüts amb els cossos de centenars de difunts que en aquests moments omplen el nostre país és la imatge de la força destructiva de l'epidèmia. Ens parlen de la nostra fragilitat i gairebé desperten un sentiment de derrota. La fe, però, ens convida a mirar més enllà i veure, en aquesta interminable processó de cossos sense vida, el poble dels qui viuen, d'aquells que han estat vivificats per l'Esperit, i han vençut el mal i la mort i ara de debò viuen en Crist. No han celebrat la Pasqua en aquest món per celebrar-la eternament amb el Ressuscitat.

La invitació de Jesús per treure la llosa ara se'ns adreça perquè remoguem les pedres de la mort que sovint asfixien la nostra fe i els blocs de pedra de la por que en aquests moments ens fan oblidar que finalment els llençols d'amortallar quedaran per terra, plegats, perquè seran inútils (Joan 20,4.6-7).

«Si haguéssiu estat aquí...». Si el Senyor estigués aquí, si el Senyor veiés el que està succeint en aquests moments... El pensament de Marta podria ser el de tants germans i germanes que veuen com empitjora l'estat de salut dels seus éssers estimats i després moren. La seva nítida professió de fe podria ser la mateixa de tot creient: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món».

Ell passa pels nostres carrers deserts, per les nostres places abandonades, per les sales dels hospitals i per les cases per fer que la vida floreixi. Ell només espera la nostra adhesió sincera al seu projecte de vida.

